

Sygnatura akt VI Ka 316/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 czerwca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r.

sprawy **G. C.** ur. (...) w T.,

syna J. i S.

oskarżonego z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 19 grudnia 2013 r. sygnatura akt II K 1024/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że opis czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 uzupełnia o ustalenie, że działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej;
2. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 316/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 13 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 19 grudnia 2013r., w sprawie o sygn. II K 1024/13, wydanym w trybie art. 335 kpk, uznał oskarżonego G. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej, a stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za ten czyn na mocy art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat. Nadto na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 8.051 złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) sp.

z o.o. z/s w B. oraz na mocy art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał go do kontynuowania pracy zarobkowej. Sąd także zasądził od oskarżonego stosowne koszty sądowe.

Od niniejszego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł Prokurator, zaskarżając wyrok w całości i podnosząc obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez pominięcie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, iż działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Stawiając taki zarzut Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie w części dyspozytywnej wyroku opisu czynu przypisanego oskarżonemu o okoliczność działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Apelacja Prokuratora okazała się zasadna, co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonym zakresie. Ma rację skarżący gdy wywodzi, że już sama treść komparycji i sentencji (a nie dopiero uzasadnienie wyroku) wskazywać musi jaki konkretny czyn przestępczy został oskarżonemu przypisany, a więc za winnego popełnienia jakiego czynu zabronionego oskarżony został uznany. Zaakcentować więc też trzeba, że przyjęcie winy w wyroku oznacza, iż wszystko to i nic poza tym, co zostało ujęte w opisie czynu - nie zostało oskarżonemu przez Sąd przypisane. Wynikający z art. 413 § 2 pkt 1 kpk obowiązek dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu oznacza, że w jego opisie należy zawrzeć wszystkie te elementy, które należą do jego istoty, a więc te dotyczące podmiotu czynu i osoby sprawcy, rodzaju atakowanego dobra, czasu, miejsca i sposobu działania bądź zaniechania oraz jego skutków.

In concreto Sąd I instancji zaakceptował w wyroku „propozycję” Prokuratora zawartą w akcie oskarżenia, gdyż orzekając użył zwrotu szablonowego, tj. „uznał oskarżonego za winnego przestępstwa zarzucanego mu aktem oskarżenia”, przekształcając tym samym czyn zarzucany w czyn przypisany. Zbagatelizował jednak okoliczność, iż w zarzucie aktu oskarżenia błędnie (do czego przyznaje się zresztą apelujący) nie przywołano wszystkich elementów czynu mających znaczenie dla prawidłowej jego kwalifikacji, pomijając jeden z aspektów zachowania należącego do ustawowych znamion danego typu przestępstwa. Z treści zaskarżonego wyroku wynika więc, że Sąd Rejonowy skazał G. C. za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 kk, polegającego na tym, że w dniu 20 marca 2013r. w Z. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) w kwocie 8.051 złotych przy podpisaniu umowy pożyczkowej poprzez wprowadzenie w błąd pośrednika finansowego w/w firmy co do możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętej pożyczki. Tymczasem opis tego czynu nie zawiera w pełni znamion przestępstwa z art. 286 § 1 kk, bowiem przepis ten wymaga dla wyczerpania w pełni tych znamion, by oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sprawca musi zatem chcieć użyć określonego przepisem sposobu działania, na przykład zaciągnięcia pożyczki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia przy realizowaniu każdego ze znamion przedmiotowych. Takich zresztą ustaleń dokonał Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wyraźnie m. in. zwracając uwagę na to, że skoro w chwili złożenia wniosku kredytowego i zawarcia umowy, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i stwierdzając, iż z braku realnych możliwości spłacenia należności i tak nie będzie ich płacił, oskarżony - przy jednoczesnym doprowadzeniu pokrzywdzonej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - wyczerpał swoim działaniem ustawowe znamiona czynu oszustwa. Problem jednak w tym, że uzasadnienie wyroku nie może zastąpić samego wyroku, bowiem jest to dokument o charakterze sprawozdawczym, który jedynie ma za zadanie wyjaśnienie wszystkich rozstrzygnięć zawartych w wyroku. Skoro zaś w zaskarżonym wyroku skazano oskarżonego za przestępstwo z art. 286 § 1kk, pomijając w opisie tego czynu znamię działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia prawa procesowego - art. 413 § 2 pkt 1 kpk, które niewątpliwie miało rażący charakter i istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, uznającego oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 286 § 1 kk (wyrok SN z dnia 15 lutego 2005 r., III KK 310/04, LEX nr 146278; postanowienie SN z dnia 20 lipca 2005 r., I KZP 20/05, OSNKW 2005/9/76; wyrok SN z dnia 26 stycznia 2012 r., IV KK 326/12, LEX nr 1119563; wyrok SN z dnia 22 marca 2012 r., IV KK 375/11, OSNKW 2012/7/78). Na marginesie dodać należy, że to znamię, jakże istotne z punktu widzenia odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 286 § 1 kk, było uwzględnione w opisie czynu zarzucanego w toku dochodzenia oskarżonemu (k. 32), choć i tam ten zarzut nie był sformułowany do końca poprawnie.

Z uwagi na to, że apelacja została wniesiona wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, Sąd Odwoławczy był uprawniony do zmiany zaskarżonego wyroku i uzupełnienia opisu czynu o brakujące znamię - działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W pozostałym zakresie wyrok Sądu meriti utrzymano w mocy, w pełni akceptując przeprowadzoną przez ten sąd ocenę dowodów, poczynione w jej efekcie ustalenia faktyczne oraz rozstrzygnięcie o karze, która przystaje do stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia winy, uwzględniając cele kary.

Ze względów słuszności zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.